

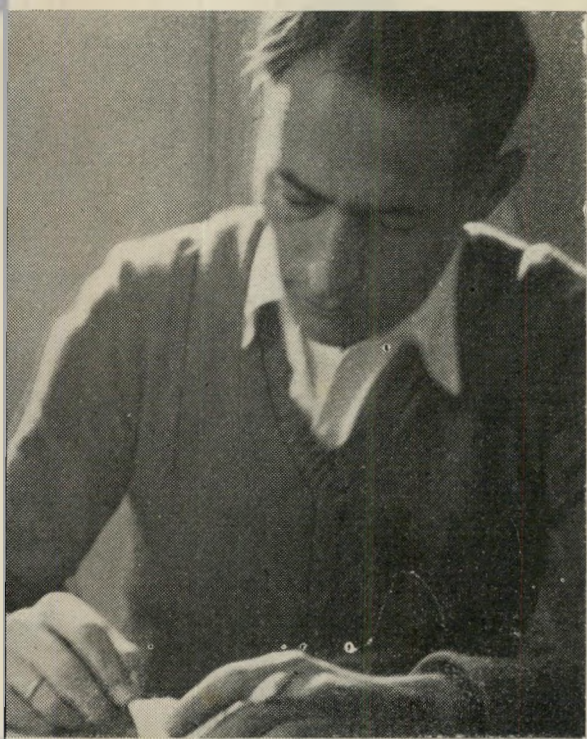
אברהם בן־אברהם, ספטר לפי מקצועו, גילה פרנסה נוחה. הוא קונה דולארים, מחפש לו תייר מתאים, מוטר לו את הדור לארים. הקייר ניגש, תמורת חלק לעצמו, קונה אגרות סקריפ, תמורת מצטייד אברהם בן־אברהם במלאי מתאים של קופסות שימורים: לשון, נקניק, שוקולד.

אברהם בן־אבר'ם, ספטר, מצלי צל בדלת. ליד ה' פעמון כתוב: אברהם בן־אבר'ם, נגר בניין. גברת בן־אברהם, אשת הנגר, היא לקוחה טובה. ה' בעל מרוויח. מה אפשר לעשות ב'

זהו מעגל קסמים. אין לו התחלה ואין לו סוף. הוא מעגל מושלם. זה הקונה בשוק השחור, הוא גם מוכר בשוק הש' חור. ואיש אין לו צורך להתלונן. אולם יש עוקץ בכל העניין. בתוך המעגל יושב אברהם בן־אברהם אחר, זה שאינו קונה בשוק השחור — ולוא גם רק מפני שאין לו כסף לקנות בשוק השחור. אברהם בן־אברהם זה הוא פקיד דואר. הוא מקבל משכורת ממשלתית. אין היא מגיעה ל־60 לירה לחודש. אין הוא יכול לרמות את מס ההכנסה, לכך דואגת הממ' שלה המנכה את המס ממשכורתו, וכן את מסי הסתדרות העובדים, קופת החולים, ועוד חצי תריסר מוסדות. יש לו משפחה, יש לו ילדים. הוא צריך לפרנס אותם — במשכורתו. ואין הוא יחיד. ישנם רבבות, רבבות כמותו — פקיד דואר, פועלים שחורים. פקיד משרד, צבא גדול ואפור של מקב' לי משכורות קבועות, רשמיות. ומאחורי המחנה הזה עומד מחנה שני: אלה 700 אלף העולים החדשים שבאו למדינה, יושבו על אדמה צחיחה, ומת' פרנסים בשניים, שלושה ימי עבודה שחור' רה בתיקון כבישים, וסיקול אדמה, בנטיעת יערות. אחדים מהם התאקלמו, הסתגלו למולדתם החדשה, מצאו את הדרך היש' רה לרחוב לילינבלום, תל־אביב. אולם ל' רוב הגדול אין דרך זו פתוחה. איז להם מה למכור זולת עבודתם הבלתי מקצועית. בעם של מונופוליסטים, נשאר הם חסרי המנופול, הגרגרים הנשחקים בין אבני

גברת בן־אברהם עוברת ב' שוק הכרמל. בחנויות כמעט אין כלום. וגברת בן־אברהם אוהבת ירוקות. למזלה הרב יש לה יריד בשוק, אותו בן־אברהם הקונה את התוצרת של החקלאי בשוק השחור. זה עולה קצת ביוקר, אבל גברת בן־אברהם מתנחמת. בעלה קונה דולרים ומוכר קופסות לגברות בן־אברהם אחרות. גלגל תופס בגלגל הכל אפשר לעשות בסדר.

אברהם בן־אבר'ם, בעל חנות לצרכי חקלאות, בא לקנות דירה. משפחתו גדלה, הוא רוצה להדי מין אורחים, מן הדין שתהיה די' רה של שלושה חדרים. אברהם בן־אברהם, האדם שבנה את הבית

בחנות לצרכי חקלאות עומד אברהם בן־אברהם, בעל משק, קונה זבלים וצנורות. כל זה עולה ביוקר. הוא מוכרח לקנות בשוק השחור. לוא היה מוכר את תר' צרתו במחירים ממשלתיים, היה פושט את הרגל מזמן. אבל ברוך השם, יש מוצא: מוכרים במחירים משתלמים.